

килифарските колиби Гърците. Тодор отворил собствена кожухарска работилница. Той бил способен, добър майстор и скоро се прочул със своите умения в цялата колибарска околност. Провървяло му. Натрупал парици. Започнал джамбазлък - търговия с животни. Като че ли всичко било наред, само децата, които се раждали в младото семейство, умирали съвсем малки. Филип Тотю в спомените си говори, че чак петото дете след раждането си е останало живо.⁵ Според местното поверие след подобни неуспешни раждания, първото, останало в семейството живо дете, за да оживее и да продължи рода, било кръщавано на името на бащата. Така бил кръстен и бъдещият "хвърковат" войвода - Тодор. През следващите години в семейство Топалски на бял свят се появили и другите негови братя и сестри: Вълчо, Рада, Кольо и Аглика.

И така първата съществена грешка в биографията на Филип Тотю е тази, че той е роден не през 1830 г., а пет години по-късно - през 1835 г. За верността на това твърдение можем да се позовем както на личните спомени на войводата, така и на точно датираната в историческата литература биография на неговия знаменит сродник Велчо Атанасов - Джамджията.⁶ Бъдещият водач на Търновската завера е роден през 1778 г.; 19-годишен напуска Търново и заминава за Европа - Австроунгария и Румъния. През 1809 г. Велчо Атанасов, натрупал в странство опит и пари, се връща в родния си град. Семейната памет на потомците от Джамджиевия род твърди, че неговото връщане става по причина на предстоящата сватба на по-малкия му брат Вълчо.⁷ Като знаем предварително и факта, че Иванка Вълчева е второто дете на братовото му семейство и че тя е родена около 1812 г., става ясно, че майката на Филип Тотю би могла да вземе венчило не по-рано от 1830 г. - на 18-годишна възраст. От спомените на войводата Филип Тотю знаем, че той е петото поредно и първото останало живо дете на Тодор и Иванка. Разсъждавайки във връзка с това, стигаме до логичното заключение, че малкият Тодор не може да бъде роден преди 1835 г. Ако приемем становището, че нашият герой действително е роден през 1830 г., то следва, че майка му е родила за пръв път някъде около 1826 г., т.е. когато е била приблизително дете - на 14-годишна възраст, в която от биологична гледна точка е съмнително осъществяването на едно нормално раждане. Точно затова и самият Филип Тотю, когато диктува известните си спомени на Филип Симидов, още на първата страница в своята "Автобиография" сам посочва 1835 г. като своя рождена година.⁸ И така между заявлението на войводата и твърдението на неговите биографи се явява едно впечатляващо несъответствие, като се има предвид, че когато разказва за своя произход, старият хайдутин е в напреднала възраст, но е все още физически и умствено добре запазен и сам посочва: "Вече съм 70 годишен, но помня като днес..."⁹ Вероятно неволната грешка при повторното цитиране на записа на спомените в цитирания извор¹⁰ е станала по-късно основното сведение, заради което вече след повече от цял един век историците повтарят написаното от Филип Симидов.¹¹ В потвърждение на така представеното ново уточнение могат да се посочат редица документално защитени и логически обосновани факти, които от своя страна противоречат и оборват официалната теза за рожденната година на войводата, а именно: